

Ювілей

Нещодавно своє 90-річчя святкував шанований в селі чоловік **Петро Герасимович КУЗЬМІНСЬКИЙ**. Для невеличких Корчмиш він - часточка живої історії села, яке є його маленькою батьківщиною, котрій віддав свою незрадливу любов, силу своїх рук.

А ЛІТА НЕ ПОВЕРНУТИ...

Її він передав своїм дітям, які в день батькового ювілею були поряд, доземою вклонялися найріднішій людині за подароване життя, мудру батьківську науку.

Щиро вітали ювіляра і голова районної ради В. В. Костик, голова районної ради ветеранів Л. Д. Яцюк, секретар та бухгалтер Степківської сільської ради Л. П. Бабчук і Л. О. Зацерківна.

Не забули про його трудовий внесок в розвиток місцевого господарства і керівник СТОВ «Хлібороб» П. В. Юянець та головний бухгалтер М. Й. Кузьмінська. Всі вони зичили Петру Герасимовичу міцного здоров'я, бадьорості духу, ще довго-довго радіти життю, вручили подарунки, букети живих квітів.

Цікаво було спілкуватися з імениником, який аж ніяк не виглядав на свої 90. Роки не віддали його від сьогодення. Він живе усім тим, чим живе Україна, кожен із нас, його діти. Щиро вболіває за те, що на Сході України гинуть люди, що знову війна... Він уже був свідком і учасником однієї - Великої Вітчизняної. Тож не хоче, щоб на землі знову сяяла смерть.

Дев'ятнадцятирічним наприкінці 1943-го його забрали на

фронт і кинули в страшну бійню під Вінницею. Петру Герасимовичу пощастило там вижити. Воював кулеметником в складі Четвертого Українського фронту, був командиром відділення, визволяв від фашистів Волочиск, Тернопіль, поранило під Козловим. Госпіталь - і знову фронтові дороги... Дійшов аж до Праги. За 20 км. до столиці Чехословаччини його знову поранило. Там він і зустрів Перемогу. Потім ще служив в Західній Україні, додому повернувся весною 1947 року.

Потрібно було жити, відбудувати господарство. Пішов працювати в місцевий колгосп. Механізаторів не вистачало, тому його направили на навчання в Малинське ФЗУ, а після його закінчення доручили хоча примітивний, але комбайн - причіпний. Любив трудитися на землі, хотілося йому знати, як зробити її щедрішою. Тому пішов здобувати професію агронома в Сквирській сільськогосподарській технікум. Понад 12 років очолював городню, потім рільничу бригаду, був агрономом місцевого колгоспу «Червона зірка».

Односельці поважали Петра Герасимовича і висловили йому високе довір'я - обрали головою сільської ради, аби дбав про всю громаду. До речі, його найменша

дочка Ніна у свій час 14 років була теж сільським головою. Принциповість, діловитість, почуття обов'язку - це у них сімейне.

До речі, вони з дружиною Надією Іванівною народили й виховали дві дочки - Ніну й Леоніду, два сини Миколу і Володимира. Останнього втратили вже дорослим. Їх матуся - справжня берегиня роду, мудра наставниця, до кінця своїх днів носила по ньому жалобу.

Сумно було Петру Герасимовичу залишатися без хазяйки. Дуже зрадив, коли син Микола зі своєю сім'єю переїхали з міста в село і оселилися в батьківській хаті.

Живуть дружно однією родиною. Між братом і сестрами - найтепліші стосунки. Коли збираються усією родиною, у батьківській хаті стає, як у вулиці, бо має 9 внуків, 16 правнуків. Всі вони - його найцінніше багатство, найбільша радість.

В день ювілею Петру Герасимовичу було кого слухати, кому радіти. Не дарма прожив свої 90. Залишить гарний слід на землі. Хай доля і Бог відміряють йому ще багато-багато щасливих літ.

Валентина ВАСИЛЮК
Фото автора

Вітаємо!

25 липня святкує свій 50-річний ювілей дорогий брат **ХМІЛЬ Дмитро Вікторович** з м. Андрушівка. Журавлиним ключем відлітають літа, Ювілей на твоєму порозі, Але серцем своїм ти завжди молодий, Хоча юність вернути не в змозі. Хай калиновий куц щедро квітне в дворі, Солов'ї хай щебечуть грайливо І щоб сонце сіяло ще довго вгорі Та жилося щоб мирно й щасливо.
З любов'ю сестра Люба з сім'єю

25 липня святкує своє 50-річчя чудова людина, брат, хрещений та дядько **ХМІЛЬ Дмитро Вікторович**. Зичимо ювіляру достатку, любові й тепла, від дітей - поваги, від людей - добра. **Щасливий той, кого шанують люди** За труд, за чуйність, за теплінь душі, Нехай здоров'я Вам і сил прибуде, Нехай до серця старість не спішить. І хай добро щоденно прибуває, Як струмисьом чистої води. Хай зло далекими стежками обминає, А радість поруч йде завжди.
З любов'ю і повагою сестра Тетяна, хрещеник Олександр та племінниця Олена зі своїми сім'ями

25 липня святкує свій 50-річний ювілей люблячий чоловік, турботливий батько та дідусь **ХМІЛЬ Дмитро Вікторович**. Ми любимо тебе дуже і щиро вітаємо, Найкращі бажання в цей день посилаємо. Низенько вклоняємось, просимо в долі, Щоб частя послала й здоров'я доволі. Хай мир і достаток живуть в твоїй хаті, Хай люди приходять до тебе з добром, А в день ювілею і рідні, й знайомі Тебе привітають за щедрим столом.
З любов'ю дружина Анна, діти Василь, Ірина, Юрій, Катерина, Андрій, Оксана, Тетяна, Дмитро, онуки Кароліна, Вікторія, Олександра

Сьогодні святкує свій 80-річний ювілей дорогий чоловік, любий і турботливий татусь, дідусь, прадідусь, добрий родич і господар **КРИШТАЛЬ Олександр Михайлович**. Ми щиро вітаємо ювіляра з цією датою, зичимо здоров'я міцного, достатку в оселі, спокою і благополуччя. **Бажаємо багато літ прожити, Здоров'я міцного на довгий вік. Як добре, що встигли вникнути одружити** Ще треба благословити правнуків у світ. Усе було в житті - і радості, і біди, І мед солодкий, і гіркий полин... Нехай тепер буде найменше болю А більше гарних і щасливих днів. Приймійте найкращі наші побажання, Яскравих квітів незабутній цвіт Нехай це добре, щире привітання Звучить ще добро сотню літ.
З повагою і любов'ю діти, онуки, правнуки, вся рідня

28 липня святкуватимуть золоте весілля наші дорогі батьки **Михайло Іванович та Валентина Марківна ДЕХТЯРЕНКИ**. Ви прожили в парі, ділячи навіл радіощі і печалі. Але ще стільки любові, тепла ніжності і доброти збереглося у Ваших серцях, наші рідні, хай їх вистачить Вам на довгі літа. **Хоч вони летять, мов бистрі води, І не повернути їх назад. Нам не віриться сьогодні, Що Ви разом уже - 50!** Хай нових днів ще буде безліч, Без ліку щастя і пісень, Приймійте вітання найщиріші В цей ювілейний для Вас день. Здоров'я, частя зичим не на рік, На все життя його бажам щиро, Щоб радісним і довгим був Ваш вік З добром, любов'ю, спокоєм і миром.
З любов'ю та повагою син із сім'єю

25 липня відзначає свій 45-річний ювілей **ГУДЕМЧУК Анатолій Миколайович** з м. Андрушівка. Наш славний та рідний, Найкращий у світі, З тобою нам завжди Затишно і світло, Ти гарний господар і батько чудовий, Даруєш турботу і море любові. Хай частя приходить і летить рікою, Хай горе обходить завжди стороною, Хай доля дарує щасливі літа, А в серці завжди хай живе доброта!
З любов'ю та повагою дружина, сини, батько та теща

26 липня відзначатиме 50-річний ювілей наш рідний тато, хороший чоловік, любий дідусь, сват **ШАХОВЕЦЬ Петро Миколайович** з с. Павелки. Нехай душа ніколи не старіє, На білій скатертині будуть хліб і сіль, Своім теплом тебе завжди хай сонце гріє, Слова подяки линуть звідусіль. В житті нехай все буде, що потрібно, Без чого не складається життя, Любов, здоров'я, частя, дружба Та вічна нестаріюча душа.
З любов'ю та повагою дружина, сини, невістка, внучка Крістіна, свати

Хай перемаже дух братерства

На сьогочасні політичні події, які переросли у братовбивчу війну в нашій державі, відгукується і розум, і душа кожного справжнього українця. Проблему якнайшвидшої ліквідації воєнного конфлікту вирішують вітчизняні урядовці, дипломати, світові держави-лідери. Але війна на Сході України не втихає і боєм відгукується у серцях наших людей. Не стоять осторонь подій і дописувачі районної газети - окремі з них намагаються відстояти дорогий мир словом. У нашій останній поетичній пошті привертає увагу вірш **Г. В. КИРИЛЮК «Вірю!»**. З вірою в те, що «...згинуть круки і орли двоглаві, запанують мир і спокій в змученій державі», автор резюмує:

Думка поезії

колись братнього нам народу. Матерям, які провели дітей на війну, повертають їх у домовинах: А мати плаче і кричить, Бо відібрали в неї сина, І проклинає цю війну, Бо в неї лиш одна дитина. Всевишній Боже, поможи, Бо в цьому світі ми єдині, Спаси нас, Господи, спаси, Дай мир і спокій Україні.

До слова хочу сказати, що тема війни - єдина для багатьох авторів. Треба мати великий хист, щоб про одну таку болісну подію сказати по-різному. А от у наших дописувачів - авторів поезій, і образів, і художніх засоби повторюються, тому ми використовуємо такі проби пера в оглядах. Ось і **В. О. КУМЕЧКО**, наче продовжуючи думку попереднього автора, закликає:

То ж гуртуйтесь воедино, Хто може зброю тримати, Незалежність України Будем, будем захищати.

Читаючи пошту, бачимо, що наші автори запозичують у відомих поетів і художніх засоби, і літературознавчі терміни. Робити це ніхто не забороняє, але краще створити і мати своє.

Патріотам України присвятив свій поетичний твір **П. М. ОНОФРІЙЧУК**. Автора настільки переповнили емоції, що він не

стримує образ і проклять на адресу російського президента Путіна, на тамтешніх політиків і їх агресивну стратегію. Натомість з вірою в перемогу українського народу на своїй землі, наш дописувач завершує вірш такими словами:

Ми всі шануємо Сотню Небесну, Гідність свою над усім пронесем, Країні повернемо радісну весну, Рідну Україну до небес піднесем. Вже півроку на шпальтах газет, у теле - і радіовипусках поряд з мирною хронікою подій висвітлюється військова. Люди з надією чекають, коли нарешті припиниться війна і знову до плідотної праці стануть молоді, красиві, мужні сьгоднішні захисники Батьківщини. А поки що у редакційній пошті не менша проба пера із тривожним змістом. Ось ці рядки взяті з вірша **Ф. Ф. ВАСЬКОВСЬКОГО**:

І будь навіки проклята війна!!! Як заклинання звучит голос матерей,

І боль в сердцях, и горе, пережитое до дна, Когда они у вечность провожали юньми детей

І нам теж хочеться сподіватися, що сила, воля і розум нашого народу у поєднанні з підтримкою світової спільноти візьмуть гору над ворогами України, які розпалили на нашій землі полум'я війни. І тоді не про неї, а про такий багатий, вічний мир напишуть до газети шанувальники поетичного слова.

Лідія НАКОНЕЧНА